

Från Tånga till Flåm 2006

Första dagen:

Den här gången har jag varit och kollat, så det blev inga hysteriska inbromsningar. Lugnt och stilla kör vi genom ett nymornat Vårgårda in till macken för att tanka. "Vi" den här gången, är som vanligt "Frövi-Janne" och "Kapten", å förlåt "Skipper", som han i de inre kretsarna och speciellt nu, efter att kört Route 66, föredrar att kallas. Så har vi Carina & Micke från Hönö, ett härligt par som jag hoppas kommer att köra med fler gånger. Åsså "Gnesta" men han stiger på senare, för han har residerat i Dalsland för att beskåda Akvedukten i Håverud. Han väntar in oss någonstans vid gränsen till Norge.

Den vanliga vägen upp till Trollhättan är inte mycket att orda om, så vi gnor på via Vänersborg till Frändefors där jag ser en gardinaffär som har öppet. Ett snabbt beslut att stanna för att ligga bra till hos Carina visar sig inte va nån större vits, tror inte ens hon va in o kollade. Men det är i alla fall dags att sträcka på benen. Vi kör via Mellerud till Ed där det blir ett stopp för en slatt kaffe och gott doppa. Då ringer vår "Offroadåkare" och berättar att han är fyra mil från Ed, bakom oss. Efter kaffet blir det att puttra vidare mot Norge på fina vägar. En Norrbagge som har bråttom hem till fäderneslandet håller på att skrämma ski... ur oss, hade vi inte haft Carina med oss, vetefan hur det gått för den "Gutten". Gränsen passeras utan nåt mank med tull och sånt och strax är vi framme vid Fredrikstens fästning i Halden, där vi ska invänta "Gnesta".

Det är så varmt så man hade god lust att bara slänga sig i skuggan, men glasskylten borta vid restaurangen vill annat. Vi hinner inte slicka i oss våra pinnar innan "Gnesta" står i dörren. Hej å hå, kul o ses och sånt är snart avklarat och när "Gnesta" har petat i sig sin strut så drar vi oss tillbaka till bågarna för att i värmen ta oss vidare. Det blir motorvägen upp till Moss, där vi tankar och läskar oss innan vi tar färjan över till Horten. Nu är det tänkt att vi ska slå till och finna nåt fint ställe att natta på, och få oss en god middag, för det är inte så kul att stanna och njuta av god mat i ett varmt mc-ställ. Men milen rullar på och en del ställen besöks men det ser inte bra ut, så det blir att köra vidare.

Olavsberget Camping og Badeplass vid Telemarksporten Porsgunn, blir vår första natt i Norge.

Hungriga och utmattade av första dagens körning, men ombytt och fina, intar vi campens gatukjökken för att få dagens första riktiga lagade mål mat.

- Jag tar en dagens med tillbehör, säger jag till kocken som står bak disken.
- Dessverre, slutt.
- OK, en hamburgare med stripps, blir mitt nästa val.
- Strippsen slutt, och det finns bara tre bröd kvar, säger den tappre kocken och ser ut som att han ångrar att han inte satt upp LUKKET-skylden.

Det är nu, när resten av skaran visar sig i entrén, som min styrka som färdledare sätts på prov. Vet inte hur jag fick till det men det va nåt om det fina läget och den härliga altanen på huset som stillade hungern. Jag, tar en ostkorv (som han hade gott om) och låter de andra slåss om de tre hamburgerbröden. Tror att det lyckades ganska bra, "Frövi" äter som en sparv och "Gnesta" har ju alltid nåt eget gott i packningen. Senare, när vi sitter på altanen och gottar oss, stipuleras det att inte vänta med förplägningen så sent.

Dag 2

"Frövi", som tänkt till lite, körde till butiken redan igår för att införskaffa morgonmål. Efter den bastanta frullen (ett pkt. knäcke å en tub kaviar) fick inte han handla till gemenskapens förtäring något mer, denna resa. Men du Janne, tanken är det som räknas.

Men som sagt, efter den bastanta dejeunerén kör vi vidare söderut på E18 till Dördal, där vi till allas exaltation viker av och tar 363:an. Kör den smala krokiga och alldeles bedårande vägen, ner till Kragerö. Smattrande tar vi oss ner genom de smala gränderna bland vita hus och röda rosor, en riktig norsk kustby, till hamnen för att hitta ett bra ställe att inmundiga en lunch.

Parkerar cyklarna och går mot centrum, för att av en händelse se en färjetidtabell. Snabbt tillbaka till cyklarna, kommer från fel håll, tränger oss längst fram i kön för att ha tur att hinna med innan den lilla färjan blev full. När färjan lagt ut, kommer vi på att vi inte kollat att det är rätt båt, men posttjejen lugnar oss med att försäkra oss om att det är rätt. Färjan lägger snart till vid Stabbestad och vi kör av för att kolla om det finns något att stoppa i sig i hamnen, men icke. Den lilla röda postbilen stannar till bredvid oss. Eftersom vi inte har hittat nåt lunchställe, så är det lämpligt att höra med postdamen om nåt bra ställe att spisa på.

- Det är ett fint ställe ute vid Portör, svarar postens tjänare.

Den käcka damen vinkar glatt och far iväg i ett moln av damm.

Vi kör vidare på den fina slingrande vägen, kantad med de dyra hytterna bland de vindpinade stränderna mot Skagern. I Levang, alldeles vid en butik lyste en gul skylt, Portör 4 km. En snabb inbromsning och en lika snabb tanke, fin asfalt kanske värt att köra ut kan väl inte kosta skjortan. Härlig väg ut till Portör Panorama, som jag tror ägs av, antingen posttjejen, eller åtminstone någon i hennes släkt. 4km. och vi är tillbaka till butikken, där det bland sommargästerna letas efter något att stilla hungern med.

- Äta i ett dike, säger en av deltagarna som inte vill va med på bild.
- Det är det som är ett av äventyren som erbjuds på mina resor, drar jag till med, för att få upp stämningen.

Ja, ja, mätta blir vi, men vi blir utan fika. Vi fortsätter den fina vägen till Söndeled med sikte på nån Hydro. Jag har fått alla att köpa en mugg, trots att dom fick veta om vårresans avsaknad av Hydromackar. Trot eller ej, men vi kommer ut vid Hydromacken som vi så vitt missat innan vi for

upp på motorvägen förra årets vårkörning. Mm-mm kaffe med nåt gott till, och lite vila sitter fint i solvärmen. Ett behövt taobesök hinns åxå med, innan det är dags att fortsätta.

Det blir att sträcka viren lite på E18 för att i Arendal ta den fina vägen mot Evje. Körde där förra året, men det blir ju en ny vy när man kör åt andra hållet. Kontanter köpes på bank i Blakstad och vi försöker åxå få lite info på turistbyrån, som inte är nån turistbyrå utan ett bibliotek. Den gode bibliotekarien ringer flera samtal åt oss för att höra om färjeturen som vi skulle passa, men utan resultat. Det är långa mil i Norge men 7 mil senare slår vi till i Evje

Parkerar vid norra infarten för att leta efter turistbyrån. "Skippern" drar iväg som en svedd iller, medans vi andra ruslar lite sakta upp genom byn. Efter besök på polet och lite annat pyssel hittar vi "Skipper" på byrån, helt i andra ändan på byn.

Med hjälp av två söta piker bak disken, får han kontakt med rederiet som ska ta oss på Lysefjorden till Lauvik i morgon. Platser beställs, så nu kan vi koppla av. Även boendet för natten fixas av "Skipper", med hjälp av flickorna. När vi stuvat ner godsakerna som inhandlats i byn, far vi vidare upp till Rysstad, där vår nu rutinerade Norgefarare bokat hytte på www.rystadferie.no. En hytte som hetter duga, och äntligen en gourmérestaurang som vi längtat såå efter. Meny här tinyurl.com/nr3ke

Dag 3:

En hyfsad frukost på terrassen njuts av några deltagare, en annan aktör petar i sig smulorna i brödpaketet och klämmer med en stens hjälp ut det sista kornen i kaviartuben, som inhandlats i Porsgrunn tidigare på resan. Ett litet stopp direkt vid macken, för att plåstra om Mickes cykel, innan vi kör upp den omtalade delen av Suleskarvägen som ska ta oss ner till Lysebotn. En bit av sträckningen gjordes i maj förra året. Fantastik väg, med för första gången den här resan, snö.

Jag har lovat Carina att peka om jag ser snö, så när jag får se första fläcken viftar jag så jag håller på att tappa balansen. Stopp, vänta, kör, det är så det går till när vi får dom här fina åkbilderna som "Gnesta" fångar. Skulle man fota allt fint så hade vi varit kvar på fjället än. Lysebotn står det på en skylt och vi tar av och börjar klättra mot ett område som till sist ser ut som nåt man aldrig kunnat tänkt sig. Jag, som är lite höjdrädd, börjar få ågren för vad som ska komma, vi ska ju ner härifrån. Det börjar att rulla neråt och vi är framme vid Øygaardstøl Restaurant. Vi parkerar hojarna och tar oss, via den ut i avgrunden byggda terrassen som går runt byggnaden, in och stillar oss med en is. Nerfarten till fjorden är inte det dramatiska som jag trott, när man sett bilderna på vägen. Det blir lite väntan på att färjan ska komma. Vi ser den länge ute på fjorden men den gör många stopp så det tar en stund innan den når hamn. En fin guidad tur på fjorden och med toner av Grieg, vid ett stopp rakt in i en spricka i berget nedanför Prekestolen, det är stort. Vi går iland vid Lauvik och kör, över fjorden på bron vi nyss åkt under, upp till Jörpeland. Nu börjar vi leta hytte och hittar en av ren slump. Hytte

vänster, och jag kör in på vägen till bondgården. Tänker först att det här blir fel, men vägen fortsätter förbi och en ny liten skylt pekar mot en hyttegränd som va placerad i berget med utsikt över dalen.

-Lit svårt att köra upp med cykel, upplyser "gubben" som äger stället.

Men vi är ju här, och det ser fint ut, så jag provar och kör upp.

Kanonställe, så det va bara för resten av sällskapet att klättra upp.

Mycket pyssel med parkeringen i kväll, men snart är allt som ska inburet i stugan och vi kan koppla av.

Helv...., vi har inte ätit !!

"Frövi" med stöd av "Gnesta" far ner till byn för att handla pizza.

I Tau, som byn heter finns ingen hämtpizza, så det blir att köra ända till Jörpeland ca. 20km enkel resa. Vi som inte är ute och kör sitter på altanen och njuter i kvällssolen. Det blir en lång väntan, men rätt som det är så dammar det till nere på grusvägen. De som med travar av pizzakartonger, fastknytna på pakethållarna, ser ut som två äkta Italienska pizzabud får hjälp, efter att vi lossat lasten, att parkera bågarna i den branta slutningen, och festen kan börja. Den nu lite halvljumma maten sköljs ner med ungefär lika ljummen pils, men va f.. vi är ju på mc-semester.

Det fanns en tv i hytta, och det rattades in fotboll tror jag, men vi är några som väljer att ta en tidig kväll.

Dag 4:

Kort resa idag. I fortsatt fint väder, kör vi vidare till Hjelmeland där färjan tar oss över fjorden och vidare upp mot Sand. Här blir det ytterligare en tur över vattnet för att sedan på en fin väg över fjället hamna i Røldal där vi stannar och blir över natten. Det här är en väg som måste upplevas.

En fin alldeles nybyggd hytte blir vår bostad. Hytte föresten, det är storstuga med kökkenkrok, bad och sovrum i försteettaget. Två stora sovrum och stor hall på övervåningen, de är en hytte de...

En kort vandring till granncampen där det fanns god mat och öl, innan matchen börjar. Men va xxx, stugan är så ny så det har inte hunnits monterats tv-antenn, så av det vart intet.

Dag 5:

Nu blir det att köra den smala gamla vägen genom Røldalsfjället och det branta Sejestadsjuvet. Tufft för damer, men gentleman som jag är kör jag med Carina den lätta vägen genom berget. Vi väntar en stund på andra sidan och snart hör vi puttret från grabbarna som kommer på branten ner mot storvägen.

Obligatoriskt stopp för förnödenheter i Odda. Vi har inte så långt att åka idag heller, men sitter snart på bågarna igen och kör via Sörfjorden upp till Kinsarvik där vi ska bo. Efter vi har boat inn så blir det utflykt till Hjölmodalen.

Nu stannar Carina hemma för att mysa lite, medans grabbarna styr upp mot den mytomspunna vägen till Hjølmo. Som jag kanske tidigare nämt

så är kopplingen på min CT lite krasslig, så jag blir kvar nere i byn efter det att jag väglett grabbarna till avstampet till helvetet.

Trots Gnestas GPS, kommer globetrotterna in på en icke färdig väg i fjällbranten. En grusväg som delvis regnat bort, ja jag törs knappt skriva om eländet, brant som .... rätt upp i berget, de ä vad som bjuds.

Hur dom vände och tog sig ner igen det vet dom knappt själva, men det rycktas om att det va nån som.....

Jag sitter och myser med en fika nere i byn när stigfinnarna dundrar in. Dom säger inte så mycket, bara att det va tur att inte Carina va med, å Gnesta mumlar nåt om hur svårt det va för han, som ända har en för ändamålet avsedd cykel. Jag hade ju upplyst om att det va tufft, så jag känner mig inte skyldig till denna eskapad.

Väl hemma berättar ivrigt pojkar för Carina hur tuffa dom va när dom hasade i gruset ner i avgrunden, och att såna vägar inte är nåt för henne att tänka på.

God mat och dryck på kvällen på uteserveringen i Kinsarvik, satt fint i solnedgången.

Dag 6:

Färjar från Brimnes och kör höger mot Ulvik, och tar den vägen jag körde fel för nått år sen. Nu, när man inte är förbannad för man läst fel på kartan, visar det sig att det är en, väldigt naturskön väg, något som jag inte la märke till förra gången. Vi har inte så långt att köra idag heller, så det blir till och med ett stopp för att kolla in kor i en hage.

Voss får ett besök av svenskarna innan det bär av upp mot Stalheim. Vi stannar vid hotellet och traskar in för att se hur dollarturisterna bor (inte så pjåkigt). På baksidan av hotellet är det en magnifik utsikt över Näröydalen och den beryktade vägen ner. Nu är det tredje resan som jag gör ner, för den här gången kunde jag inte skylla på bromsarna.

Utan det minsta problem är vi nere och snart dånar vi in Gudvangen, där vi vanan troget slickar en glass och slår en sju. Två tunnlar till och vi är framme i Flåm, årets mål. Kör direkt fram till campingen och har turen att få två, om än tråkiga, hyfsade rum.

Nu planeras det ytterligare för ett åk upp i rymden, denna gång ska Snöveijen till Lördal köras. Tur man kan skylla på kopplingen, för nu står Carina, som tyckte Stalheimkleiva va en fjutt, med sin läckert skimrande Drifter och väntar på att grabbarna ska bli klara. Fan va pinsamt, jag som tyckt att det va så fint att skylla på att hålla Carina sällskap.

Jag går ner till hamnen och kikar lite när nöjesresenärerna far iväg. Det är alltid rörelse i lilla Flåm. Handlar lite bröd, en pils och en burk Havets Läckerheter, slår mig ner vid ett av borden i hamnen och njuter av vyerna som bjuds. Rätt mysigt att bara och sitta å se hur andra ilar omkring.

Bussar kommer tillbaks med turister, som likt en kö vid Ullared slussas ombord, och när dom stuvat in de sista, tar de inte lång stund för än båten går ut.

Tiden går fort när det är mycket att se och snart är vägfarna hemma igen.

- Fin väg, trångt och högt, inget för dig, upplyste gänget mig när dom kom.
- Det va inget att oroa sig för, säger Carina och ser ut som att hon skulle villa snacka med mig om visa saker, typ farliga vägar.

Tur till butiken igen, för ikväll ska gänget spise vid campen. Mat och tillbehör inhandlas och på kvällen njuts delikatesserna vid uteplatsen. Det kom några droppar regn. men va gör det när vi haft så fin vecka.

Dag 7:

Nu ska det ut och klättras igen. "Gnesta" har bestämt redan innan vi for hemifrån att det ska bli en tur upp till Myrdal med Flåmsbanan i år. Det andra klättergänget har, av damen i receptionen, fått tips om en väg. Den går från den beryktade vägen till Myrdal, upp i en dal som knappt innebyggarna i Flåm vet om. Dit kör vi säger dom med ett flin på läpparna, å Carina, hon ska förstås med.

Får skylla på kopplingen igen, men kör med upp till Flåm kyrka, där getterna svänger av brant vänster. Själv tar jag mod till mig och kör en bit på vägen upp i Flåmsdalen mot Myrdal. Efter bara någon km. smalnar vägen av, till vad jag tycker, ett smalt streck på kanten till den djupa avgrunden och jag hoppas på att det kommer ett ställe där jag kan vända. Väl nere igen parkar jag tryggt bågen vid kyrkan, går in och sätter mig på en bänk och pustar.

En cyklist vänder och vinkar glatt igenkännande. Det är "Gnesta" som ändrat taktik. Först va det tänkt tåg upp och cykel ner, men det blir cykel både upp o ner, en bedrift av stort slag.

Det står inte på förns getterna kommer ner igen.

- Hittade inte, sa dom.

Brant tänkte jag, men sa inget.

Kör tillbaka till Flåm. Men det vill åkas mer så det blir en tur ut till Undredal för att reka inför morgondagen och det blir en kostsam historia.

Vi sitter på bryggan vid fjorden och bestämmer att vi ska köra ut hit i morgon bitti för att se Elisabeth komma. Då, i ett kort ögonblick, försvinner "Frövi" för att komma tillbaka med en pannkaka med en ostskiva på, 70 spänn/Nok. för stekt mjöl och en skiva getost, det slår "Raggarns" våffla i Lom förra året. Här finns intet mer att förläna.

Vandring till hamnen för kvällens middag. Det blev en Italiensk buffé i afton, på bryggan. (sattfintefterpannkakan).

Dag 8:

I dag, när vi ska beskåda "henne" är det mulet och regn.

Så det blir ingen tur till Undredal, utan vi tar en kik från hytta när dom bogserar in Elisabeth. Frövi och jag ska köra hem idag, medens våra kamrater kör ner till Kongsberg för att stanna på Bergsmannen en natt. Ja, då är den här sommarturen till ända och vi tar godbaj av våra vänner. Innan vi styr iväg mot tunneln och E16 som tar oss ända ner mot Hønefoss, tar vi en tur ner till hamnen och hälsar på "henne"

Nu blir det en snabb transport ner till Hönefoss där vi kör den läckra vägen över till Jessheim. Vid Gardemon va det när att vi kom med en kärra till Bangkok, för det va dåligt skyltat. En snabb sväng vid gate 41 och vi va nere på motorveijen igen.

Kongsvinger, Morokulien, Karlstad ,Örebro Hejdå "Frövi", vänster vid Sörstafors och vips är man hemma igen....

Tack

Carina o Micke

Leif "Skipper"

Anders "Gnesta"

Janne "Frövi"

För den fina veckan i Norge

PållePe